

Sygn. akt: I C 255/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 23 lutego 2011 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2011 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki W. S. kwotę 16.107,01 złotych (szesnaście tysięcy sto siedem złotych jeden grosz) wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 4.000 zł od dnia 10.01.2010 r. do dnia zapłaty,

- 4.083,58 zł od dnia 22.08.2010 r. do dnia zapłaty,

- 8.023,43 zł od dnia 17.01.2011 r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w zakresie dalej idącego żądania w zakresie odsetek ustawowych,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.229,61 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 402,00 tytułem wpisu od uwzględnionego rozszerzonego powództwa, nie obciążając powódki opłatą w pozostałym w zakresie.

Sygn. akt IC 255/10

UZASADNIENIE

Powódka W. S. domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 8 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty, kwoty 83,53 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Wniosła również o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 30.04.2009 r. w L. doszło do wypadku drogowego spowodowanego przez kierującego samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...), w wyniku którego została potrącona powódka W. S., przechodzącą wówczas przez przejście dla pieszych. Wskazała także, iż w związku z tym zdarzeniem komunikacyjnym

doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kłykcia bocznego i wyniosłości międzykłykciowej kości piszczelowej oraz głowy kości strzałkowej kończyny prawej. Argumentowała również, iż bezpośrednio po wypadku została przewieziona do Szpitala im. (...) w L., gdzie przebywała na Oddziale (...) Urazowej, Ortopedycznym i Ortopedycznym Dziecięcym od dnia 30.04.2009 r. do dnia 12.05.2009 r. z zastosowaniem leczenia czynnościowego na wyciągu bezpośrednim, uzyskując prawidłowe ustawienie odłamów. Po wypisaniu ze szpitala nosiła gips przez 6 tygodni oraz podjęła leczenie w poradni ortopedycznej i poradni rehabilitacji leczniczej. Powódka podniosła nadto, że po powrocie do domu musiała korzystać z pomocy i opieki najbliższej rodziny, bowiem przez kilka miesięcy była praktycznie unieruchomiona co wpłynęło negatywnie na stan jej psychiki. Uzasadniała poza tym, że skutki powyższego wypadku były dla niej bardzo dotkliwe, gdyż skomplikowane złamanie stanowiło znaczną dolegliwość pogłębianą przez dolegliwości bólowe o istotnym natężeniu, ruchomość stawu kolanowego uległa znacznemu ograniczeniu i raczej nie powróci do dawnej sprawności, co negatywnie wpływa na jej kondycję psychiczną z uwagi również na to, że do dnia dzisiejszego nie może wykonywać wielu zwykłych czynności życia codziennego, ani prowadzić życia towarzyskiego w pełnym zakresie. Wskazała nadto, że w związku z tym, iż pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, to pismem z dnia 20 lipca 2009 r. zgłosiła roszczenia odszkodowawcze pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń, które w procesie likwidacji szkody wypłaciło jej kwotę 26 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwotę 448 zł tytułem zwrotu kosztów opieki, kwotę 203,28 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwotę 284,65 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Zdaniem powódki, wypłacone dotychczas kwoty świadczeń objętych żądaniem pozwu zostały w sposób nieuprawniony zaniżone przez stronę pozwaną. Według powódki, przysługuje jej zwrot dojazdów do placówek medycznych od dnia

16.11.2009 r. do dnia 21.01.2010 r. wynoszące 83,58 zł obliczone zgodnie z regulacją rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 z późn. zm.).

Strona pozwana (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powódki kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł oraz kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

W uzasadnieniu przyznała, że ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30.04.2009 r. z udziałem powódki. Wskazała nadto, że wskutek prowadzonego przez siebie postępowania likwidacyjnego w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną przyznała i wypłaciła powódce kwotę 26 000 zł tytułem zadośćuczynienia, mając na uwadze odniesione przez nią obrażenia ciała, cierpienia fizyczne i psychiczne oraz okres rehabilitacji. Według pozwanego towarzystwa ubezpieczeń powyższa kwota w całości wyczerpuje roszczenie powódki tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana zakwestionowała również żądanie dotyczące ustalenia jej odpowiedzialności na przyszłość z uwagi na to, iż z przedłożonej dokumentacji medycznej nie wynika jaki jest aktualny stan zdrowia powódki oraz rokowania co do potrzeby dalszego leczenia. Podniosła nadto, że powódka nie wykazała, aby odbyła przejazdy do placówek medycznych w celu leczenia skutków urazu z dnia 30.04.2009 r., których koszty miałyby wynieść 83,58 zł.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 5 października 2010 r. rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 117,01 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia liczonymi od kwot:

- 83,58 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty,
- 33,43 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty,

a także kwoty 990 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że w okresie od dnia 24.08.2010 r. do dnia

01.10.2010 r. dziesięciokrotnie korzystała z pomocy swojego syna R. S., który dowoził ją do szpitala i na zabiegi rehabilitacyjne, przy czym koszty te obliczone zostały według formuły $40 \text{ km} \times 0,8358 \text{ zł/km} = 33,43 \text{ zł}$. Wskazała również, że poniosła koszty zakupu niezbędnych zastrzyków w wysokości 990 zł, które nie są refundowane przez NFZ, wobec czego obowiązek ich zwrotu spoczywa na stronie pozwanej.

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 11.10.2010 r. zakwestionowała roszczenia powódki dotyczące rozszerzonego powództwa.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 16.12.2010 r. ponownie rozszerzyła powództwo, domagając się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kwoty 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 8 000 zł od dnia 27.08.2009 r. do dnia zapłaty,
- 7 000 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty,

a także kwoty 560 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, podtrzymując pozostałe dotychczasowe roszczenia. Wniosła także o zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4 800 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu podała, że rozszerzenie powództwa z tytułu zadośćuczynienia jest uzasadnione w oparciu o zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, w tym opinię biegłego sądowego, z których wynika, że rozmiar krzywdy powódki jest na tyle wysoki, iż uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w łącznej kwocie 41 000 zł. Odnośnie zwrotu kosztów opieki osób trzecich wskazała, iż z opinii biegłego sądowego wynika, że w okresie noszenia gipsu, który wynosił 6 tygodni wymagała opieki i pomocy osób trzecich, przy czym koszty te powódka ustaliła przy założeniu 42 dni \times 3 godz. dziennie \times 8 zł/godz. = 1 008 zł, natomiast w związku z tym, że strona pozwana wypłaciła już kwotę 448 zł z tego tytułu, to powinna zapłacić pozostałą brakującą kwotę.

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 20.12.2010 r. zakwestionowała roszczenia objęte ponownie rozszerzonym powództwem, uznając nadto, że nakład pracy pełnomocnika powódki w niniejszej sprawie nie uzasadnia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki.

Na rozprawie w dniu 21 lutego 2011 r. powódka zmodyfikowała swoje roszczenia odsetkowe w ten sposób, że domagała się odsetek ustawowych od kwot dochodzonych w pozwie po upływie 30 dni od daty zgłoszenia roszczeń stronie pozwanej. Przedłożyła również spis kosztów procesu, obejmujących: kwotę 4 800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, kwotę 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwotę 240,71 zł tytułem kosztów przejazdu pełnomocnika powódki na rozprawy przed Sądem Rejonowym w Lubinie w dniach

04.10.2010 r. i 21.02.2011 r. ($W. - L. - W.: 2 \times 144 \text{ km} \times 0,8358 \text{ zł} = 240,71 \text{ zł}$), domagając się zasądzenia również pozostałych kosztów procesu na swoją rzecz według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.04.2009 r. w L. na ulicy (...) doszło do potrącenia przechodzącej przez przejście dla pieszych powódki W. S. przez kierującego samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W..

dowód: akta szkody nr K-103485-1-179

kserokopia pisma KPP L. z dnia 16.07.2009 r. k 16- 17

Wskutek powyższego zdarzenia drogowego powódka, licząca wówczas 54 lata, doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kłykcia bocznego i wyniosłości międzyłykciowej kości piszczelowej prawej oraz głowy kości strzałkowej. Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do Szpitala im. (...) w L., gdzie przebywała na Oddziale (...) Urazowej i Ortopedycznym, w okresie od dnia 30.04.2009 r. do dnia 12.05.2009 r. z zastosowaniem leczenia czynnościowego na wyciągu bezpośrednim, uzyskując prawidłowe ustawienie odłamów. Powódce założono opatrunek gipsowy, który stosowała przez okres 6 tygodni od opuszczenia szpitala. W okresie unieruchomienia prawej kończyny dolnej powódka miała ograniczone możliwości swobodnego poruszania się. Wymagała pomocy i opieki swojego męża, który zajmował się domem, sporządzaniem posiłków, pomagał poruszać się powódce. Po zdjęciu opatrunku gipsowego powódka nadal musiała stosować aparat stabilizujący, usztywniający nogę przez kolejne trzy miesiące i nie mogła zginać kolana oraz obciążać prawej kończyny dolnej. Następnie powódka rozpoczęła leczenie w poradni urazowo - ortopedycznej w L. i w poradni rehabilitacyjnej w L.. Powódka podjęła od lipca 2009 r. długotrwałą rehabilitację, wielokrotnie poddając się zabiegom fizjoterapeutycznym. Rehabilitacja powódki w okresie od lipca do grudnia 2009 r. przebiegała w formie 7 cykli po 10 zabiegów fizjoterapeutycznych polegających na stosowaniu M. i wykonywaniu ćwiczeń. W okresie od dnia 24.08.2010 r. do 27.08.2010 r. powódka ponownie była hospitalizowana w związku z koniecznością wykonania artroskopii stawu kolanowego prawego, w wyniku czego usunięto częściowo uszkodzony fragment łąkotki bocznej i fałd przyśrodkowo - rzepkowy. Powódka została wypisana do domu z zakazem obciążania przez okres 8 tygodni, z zaleceniem chodzenia przy pomocy kul, a także dalszej rehabilitacji oraz zastosowania środka synvisc w formie zastrzyków. Powódka nadal ma trudności z samodzielnym poruszaniem się, wspomagając się kulami.

dowód: kserokopia karty informacyjnej wraz z dokumentacją leczenia k 28-70 kserokopia historii choroby k 114 - 119

kserokopia oświadczenia o dojazdach do placówek medycznych k 72, 121 opinia biegłego sądowego lekarza chirurga – ortopedy k 126 przesłuchanie powódki W. S. k 104 - 105

Powódka w związku z zakupem w dniu 30.09.2010 r. środka synvisc do zastosowania w formie zastrzyków poniosła koszty 990 zł.

dowód: kserokopia faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2010 r. k 120 przesłuchanie powódki W. S. k 104 – 105

Powódka w wyniku urazu kości tworzących prawy staw kolanowy, a w szczególności wieloodłamowego złamania kłykcia bocznego i wyniosłości międzyłykciowej kości piszczelowej prawej oraz złamania główki kości strzałkowej kończyny dolnej prawej odniesionego w wypadku w dniu 30.04.2009 r. doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20%. Nie jest możliwe odzyskanie przez powódkę pełnej sprawności fizycznej, a ujemne skutki urazu będzie ona odczuwała ze zmiennym natężeniem do końca życia. W przyszłości powódka będzie wymagała okresowej rehabilitacji, a jej stan nie powinien ulec istotnemu pogorszeniu. W okresie przebywania w gipsie powódka wymagała pomocy osób trzecich.

dowód: opinia biegłego sądowego lekarza chirurga – ortopedy k 126

Powódka przed wypadkiem nie pracowała zarobkowo, zajmując się prowadzeniem gospodarstwa domowego. Starala się aktywnie spędzać czas, zajmując się wnukiem, pomagając znajomym w gospodarstwie rolnym i prowadząc aktywne życie towarzyskie. Uraz doznany w wyniku powyższego wypadku doprowadził do znacznego ograniczenia jej zdolności samodzielnego poruszania się i konieczność zmiany dotychczasowego trybu życia, gdyż nie może zajmować się wieloma pracami związanymi z prowadzeniem domu, które wykonuje pozostający na emeryturze jej mąż, nie jest w stanie już tak często pomagać swojej rodzinie, spotykać się ze znajomymi co sprawia jej wiele przykrości. Ponadto konieczność kontynuowania rehabilitacji, pojawiające się dolegliwości bólowe powodują u niej przygnębienia.

dowód: przesłuchanie powódki W. S. k 104 – 105

Powódka zmuszona była jeździć na wizyty lekarskie oraz rehabilitację do placówek medycznych znajdujących się na terenie miasta L. w dniach 16.11.2009 r., 17.11. 2009 r., 18.11.2009 r., 19.11.2009 r., 20.11.2009 r., 23.11.2009 r., 24.11.2009 r.,

25.11.2009 r., 26.11.2009 r., 27.11.2009 r., 04.12.2009 r., 07.12.2009 r., 08.12.2009 r.,

09.12.2009 r., 10.12.2009 r., 11.12.2009 r., 14.12.2009 r., 15.12.2009 r., 16.12.2009 r.,

17.12.2009 r., 18.12.2009 r., 20.12.2009 r., 06.01.2010 r., 21.01.2010 r., 24.08.2010 r.,

27.08.2010 r., 08.09.2010 r., 27.09.2010 r., 28.09.2010 r., 29.09.2010 r., 30.09.2010 r.,

01.10.2010 r..

dowód: kserokopia karty informacyjnej wraz z dokumentacją leczenia k 28-70 kserokopia historii choroby k 114 – 119

kserokopia oświadczenia o dojazdach do placówek medycznych k 72, 121 przesłuchanie powódki W. S. k 104 - 105

Powódka poprzez firmę (...) S.A. we W. w piśmie z dnia 20.07.2009r. zgłosiła stronie pozwanej szkodę osobową, domagając się zapłaty na jej rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kosztów koniecznej opieki osób trzecich. Pozwane towarzystwo ubezpieczeń wskutek prowadzonego postępowania likwidacyjnego w piśmie z dnia 24.08.2009 r. poinformowało powódkę o przyznaniu i wypłaceniu jej świadczenia odszkodowawczego z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 26 000 zł oraz odszkodowania z tytułu opieki osób trzecich w kwocie 448 zł. W piśmie z dnia 02.12.2009 r. powódka za pośrednictwem firmy (...) S.A. we W. zwróciła się do strony pozwanej o ponowne rozpatrzenie sprawy, domagając się dopłaty do przyznanego zadośćuczynienia kwoty 4 000 zł, zwrotu kosztów leczenia w kwocie 206,57 zł oraz zwrotu kosztów dojazdu w kwocie 404,94 zł. Strona pozwana pismem z dnia 14.12.2009 r. powiadomiła powódkę o przyznaniu jej zwrotu kosztów leczenia w kwocie 201,28 zł oraz zwrotu kosztów przejazdów w kwocie 284,65 zł. Natomiast dalsze roszczenia uznała za bezzasadne.

dowód: akta szkody nr K- (...) -1-179

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż kwestia odpowiedzialności pozwanego towarzystwa ubezpieczeń za skutki wypadku z dnia 30.04.2009 r. pozostawała poza polem stron, Powódce zostały wypłacone już określone świadczenia odszkodowawcze. Nadto strona pozwana uznała słuszność co do zasady roszczeń powódki o wypłatę zadośćuczynienia, zwrot kosztów dojazdu powódki do placówek medycznych, wypłatę wynagrodzenia z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie nad powódką w trakcie leczenia urazu oraz zwrot kosztów leczenia, przyznając określone kwoty z powyższych tytułów. Powódka zakwestionowała wysokość otrzymanych świadczeń pieniężnych, uznając, że nie wyczerpują w pełni jej roszczeń i nie odpowiadają poniesionej przez nią krzywdzie i szkodzie.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445 §1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy), stanowiąc rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przewyciężenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Pomimo tego, że przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi należy kierować się przy ustalaniu wysokości należnego świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, to jednak w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i doktrynie prawa zostały wypracowane

pomocne wskazówki pozwalające na dokonanie odpowiednich ustaleń. Biorąc pod uwagę niewymierny charakter szkody niemajątkowej, zadośćuczynienie stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień psychicznych i fizycznych, przy czym wysokość takiego świadczenia powinna stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość jednakże nie nadmierną w stosunku do rozmiaru doznanej krzywdy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000 r., sygn. akt III CKN 582/98) Nadto decydujące znaczenie przy ustaleniu rozmiaru szkody niemajątkowej na osobie mają takie przesłanki jak rodzaj uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2004 r., sygn. akt II CK 131/03).

Z dokumentacji lekarskiej powódki wynika, że skutek przedmiotowego zdarzenia drogowego doznała ona obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kłykcia bocznego i wyniosłości międzyłokciowej kości piszczelowej prawej oraz głowy kości strzałkowej. Leczenie urazu wymagało dwukrotnej hospitalizacji przez łączny okres 17 dni. Z całą pewnością odczuwalne dolegliwości bólowe wymagające stosowania środków farmakologicznych i unieruchomienie opatrunkiem gipsowym stanowiły znaczną niedogodność dla powódki. Rozmiar jej cierpień fizycznych i psychicznych musiał być zatem znaczny, jak również długotrwały, bowiem przez wiele miesięcy wymagał zabiegów rehabilitacyjnych i wielokrotnych wizyt w placówkach medycznych w celu wykonania badań lekarskich. Powódka przez okres unieruchomienia kończyny dolnej prawej opatrunkiem gipsowym wymagała opieki osób trzecich sprawowanej przez jej męża. Niewątpliwie trudności w samodzielnym poruszaniu się, konieczność pomocy przy najprostszyc czynnościach życia codziennego, takich jak codzienna higiena, spożywanie posiłków, zmiana odzieży stanowiły dla powódki duży dyskomfort. Jak wynika z przesłuchania powódki, uraz odniesiony wskutek powyższego wypadku komunikacyjnego miał znaczne ujemnekonsekwencje dla jej sytuacji życiowej, bowiem nie może ona prowadzić w miarę aktywnego trybu życia, poświęcać tyle czasu co przed wypadkiem czasu dla swojego wnuka, spotykać się częściej ze znajomymi i aktywniej uczestniczyć w prowadzeniu domu. Konieczność długotrwałego leczenia i rehabilitacji, pojawiające się dolegliwości bólowe, trudności w samodzielnym poruszaniu się oraz obawa o dalszy stan jej zdrowia są dla powódki źródłem smutku i przykrości. Świadomość, że nie może w pełni realizować się jako żona i babcia z uwagi na doznany uraz i ograniczenia zdrowotne powoduje u niej odczucie żalu i rozgoryczenia w istotny sposób pogłębiając rozmiar doznanej krzywdy. Nadto jak wynika z opinii biegłego sądowego powódka doznała wskutek powyższego wypadku trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20%. Wskazana opinia została uznana za przydatną w sprawie, bowiem została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i w całości odpowiadała na zadane przez Sąd pytania. Krzywda doznana przez powódkę była znaczna i miała długotrwały charakter, co więcej - według biegłego sądowego - negatywne skutki przedmiotowego zdarzenia komunikacyjnego mogą być odczuwalne jeszcze w przyszłości.

Uwzględniając zatem całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powódki po wypadku, długotrwałość leczenia, konieczność hospitalizacji, stopień natężenia dolegliwości bólowych, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki, ujemne następstwa dla jej sytuacji życiowej, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 41 000 zł. Biorąc pod uwagę, że strona pozwana spełniła już część świadczenia w wysokości 26 000 zł, zasądzono od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń dalszą kwotę 15 000 zł z tytułu zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wynikłe wszelkie z tego powodu koszty. Zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić osobie poszkodowanej poniesione przez nią koszty leczenia, w tym wizyt lekarskich i zakupu leków, rehabilitacji, a także koszty dojazdu do właściwych placówek medycznych w ramach procesu leczenia.

Powódka domagała się zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych. Roszczenie powódki obejmowało koszty 35 - krotnych dojazdów do placówek medycznych położonych w L. w celu odbycia wizyt lekarskich i zabiegów rehabilitacyjnych. Sąd uznał roszczenie powódki w tym zakresie za zasadne, bowiem okoliczność odbycia przejazdów wynikała z przesłuchania powódki, oświadczeń jej syna w tym względzie i znajdowała potwierdzenie w przedłożonej dokumentacji lekarskiej. Metoda rozliczenia kosztów dojazdów przyjęta przez powódkę również zasługuje na uwzględnienie, bowiem z uwagi na poruszanie się prywatnym samochodem zastosowanie powinny znaleźć przez

analogię przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 z późn. zm.). W związku z tym, że przejazdy odbywały się na terenie miasta L., to przyjęta przez powódkę odległość przejazdu tam i z powrotem wynosząca 4 km zasługuje na aprobatę Sądu, a zatem łączna trasa uzasadnionych dojazdów wynosiła 140 km. Przemnożenie powyższej odległości przez wskaźnik określony w cytowanym rozporządzeniu wynoszący 0,8358 zł/km daje kwotę 117,01 zł, która powinna zostać zwrócona powódce przez stronę pozwaną.

Na uwzględnienie zasługuje również roszczenie powódki co do zwrotu kosztów zakupu środka synvisc w formie zastrzyków. Z dokumentacji medycznej wynikają zalecenia do stosowania tego specyfiku, a z przedłożonej faktury VAT nr (...) r. wynika, że powódka w związku z zakupem tego leku poniosła koszty w wysokości 990 zł. Z uwagi na to, że powyższa kwota stanowiła uzasadnione koszt leczenia, to strona powodowa obowiązana jest do ich zwrotu.

Natomiast nie podlegało uwzględnieniu roszczenie powódki dotyczące zwrotu kosztów opieki osób trzecich w kwocie 560 zł. Wprawdzie z opinii biegłego sądowego wynikało, że w okresie 6 - tygodniowego unieruchomienia prawej kończyny dolnej opatrunkiem gipsowym powódka wymagała opieki osób trzecich, ale nie udowodniła, że poniosła ona z tego tytułu dalszą rzeczywistą szkodę wymagającą naprawienia. Powództwo w tym zakresie podlegało zatem oddaleniu.

Sąd uznał, że brak było konieczności ustalania odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość wobec powódki za skutki wypadku z dnia 30.04.2009 r. Wprawdzie z opinii biegłego sądowego wynikało, że skutki urazu, będzie ona odczuwała do końca życia i będzie w przyszłości wymagała okresowej rehabilitacji, to niemniej jednak w razie wystąpienia dalszej szkody w przyszłości wynikającej z powyższego zdarzenia drogowego, mimo braku stwierdzenia sądu w orzeczeniu o odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość, będzie ona mogła domagać się dalszych roszczeń. Orzeczenie w przedmiocie stwierdzenia dalszej odpowiedzialności w przyszłości obowiązanego do naprawienia szkody w oparciu o treść art. 189 k.p.c. miało z zadanie uchronić poszkodowanego przed skutkami przedawnienia się roszczeń odszkodowawczych. Natomiast w związku z wprowadzeniem do porządku prawnego przepisu art. 442¹ k.c. obawa niemożności dochodzenia ujawniających się w przyszłości nowych roszczeń z tytułu szkody na osobie została zażegnana.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481 §1 i §2 k.c. W związku z modyfikacją roszczenia odsetkowego przez powódkę odsetki zasądzono od uwzględnionych kwot po upływie 30 - dniowego terminu od dnia zgłoszenia roszczenia. Z uwagi na to, że powódka w piśmie z dnia 02.12.2009 r., doręczonym w dniu 10.12.2010 r., zwróciła się do strony pozwanej o dopłatę kwoty 4 000 zł zadośćuczynienia, to powódce należą się odsetki ustawowe od powyższej kwoty od dnia 10.01.2010 r. Natomiast roszczenie odsetkowe od dalszej kwoty 4 000 zł dopłaty zadośćuczynienia i kwoty 83,58 zł z tytułu kosztów dojazdów do placówek medycznych stało się wymagalne po upływie 30 dni od doręczenia pozwu stronie pozwanej, czyli od dnia 22.07.2010 r. Nadto odsetki od dalszej kwoty 8 023,43 zł uwzględnionych roszczeń zgłoszonych w piśmie procesowym z dnia 17.12.2010 r. należą się powódce od dnia 17.01.2011 r.

Sąd, na podstawie art. 355§1 k.p.c., umorzył postępowanie w zakresie dalej idącego roszczenia odsetkowego z uwagi na cofnięcie powództwa przez powódkę w tym względzie.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesowych zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki uzasadniające całkowite obciążenie strony pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu powódce, bowiem uległa ona co do nieznaczącej części swojego roszczenia. Strona pozwana powinna zwrócić zatem powódce kwotę 3 229,61 zł tytułem kosztów procesu, na które składała się: kwota 405 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 149,90 zł z tytułu zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego, kwota 2 400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w sprawie, kwota 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictwa

oraz kwota 240,71 zł tytułem stawiennictwa pełnomocnika powódki na dwóch rozprawach stanowiąca koszty dojazdu pełnomocnika własnym samochodem osobowym na trasie W. - L. - W.. Sąd uznał, że powódce przysługuje zwrot wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości jednej stawki, bowiem niniejsza sprawa miała charakter typowy, nie była zawiła i nie wymagała znacznego nakładu pracy adwokata.

Strona pozwana jest również zobowiązana do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa brakującej części opłaty od rozszerzonego powództwa w kwocie 402 zł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.